

ÚLTIMA PEDRADA

EL VOT ABSTENCIONISTA

Girs en les intencions de vot

Catalunya és més complicada que Foucault. S'entén, però després que te l'expliquin.

A veure si em seguim: Veníem del desengany. Ni dretes ni esquerres ni centre estaven contents. Es retrocedia, s'avançava massa, es trencava... A ple desengany arriben les municipals. Desídia, flirteig amb l'abstenció, el vot nul, el vot imbècil... I l'endemà, tots empenyats. Això és una cabronada deien tots menys els socialistes que semblaven contents. L'alegria aquí no es perdona i per una vegada en molts anys en la ment catalana (del catalanisme) una idea. Que es fotin els socialistes i les eleccions i totes les sigles juntes. Jo passo.

Tres dies després o tres hores després (ja no ho recordo) s'anuncien eleccions generals. Mala pensada. Es convoquen eleccions a ple estiu, en plenes vacances, en plena canícula que desgasta les neurones. I ara què?

Sánchez acostuma a tenir males pensades, però en general li surten bé. I a tocar de la convocatòria, la dreta es fa petons amb l'extrema dreta que li dona la llengua perquè xarrupi el que calgui. L'estratègia Sánchez torna a funcionar.

Els ciutadans han vist com la dreta

UN CARALLOT QUE CAMINA

SEMPRE VA MÉS LLUNY QUE DOS INTEL·LIGENTS ASSEGUTS!

avança a cop de vara municipal, de vòmit ideològic i de prohibicions a dojo. Osti si guanyen aquests!

I els que fa quinze dies passaven de tot i eren abstencionistes de naixement, li veuen les orelles als llops i recorden el passat franquista i veuen desfilar la Legió pels carrers i els mossens fotent ma i els falangistes fotent hòsties i torna la por.

Catalunya s'ha convertit en el país amb més votants per metre quadrat. A la contra, a contracor, a la desesperada, però votants. Fins i tot l'ANC varia de consigna. Ni vacances ni nens ni avis, tots al col·legi electoral. Ah, i si la cosa no surt bé, tots cap a França.